

Tak tento výlet byl trochu (trochu hodně) časově náročný, ale nakonec se to zvládlo. Ještě pro připomínku, výchozím bodem bylo Rethymno.

Heraklion

Ráno jsme vyrazili (asi tak v 7.20) autem z půjčovny (k tomu dám pár tipů v jiném článku) směrem na Heraklion (též Iraklio...). Na dálnici se najede celkem bez problémů a pak už se jen svištět. V našem případě kolem 80 km/hod (což je povolená rychlost na dálnici). Zhruba po hodině a něco jsme dorazili do Heraklionu. Ve městě je toho k vidění poměrně dost. Záleží na každém co chce nebo nechce. Jsou to „profláklé“ atrakce a pořádají se tam samostatné výlety. Zajímavé je především jádro, zbytek je spíše taková zástavba, kde se dá motat a motat a motat. Vzali jsme to svižně a rovnou směrem na Knóssos. Pro řidiče je docela zajímavá orientace. Podél dálnice bývá zpravidla dvojí značení jedno anglicky (latinkou) a druhý řecky (dost to připomíná azbuku - do lingvistiky se nebudu pouštět, ale když se trochu snažíte, tak to jde číst a i tomu rozumět, horší je, když to nepišou kapitálkami - tam to chce docela namáhat hlavu, ale taky to jde) . Faktem je, že na Knóssos vede tolik cedulí, že to prostě nepřehlédnete. Takže jedem...

Knóssos

Příjezd poznáte podle toho, že jsou všude lidi (všude je prostě všude, takže pro řidiče lahůdka - zvlášť nevychovaní turisté co zbaštili moudrost světa). Parkovišť je tam celkem dost, jenom to chce vybrat. Jedno z parkovišť je skoro u brány a je *zdarma*, tam jsem taky přistáli. Do areálu jsme prošli přes bránu na ISICa zdarma (studenti jsou vítáni hosté ☐ - jinak vstup byl tuším asi 4 eura na osobu, ale ruku do ohně za to nedám).

Teď by se asi hodil obsáhlý výpis toho, co je v Knóssu možno vidět (že by trůnní sál, budovy, vykopávky a architektura z mínojského období? ☐), ale to bych psal ještě další dva dny :-). Kdo měl někdy trochu architektury nebo dějepisu, ten si to užije. Je toho celkem dost. Jak jsme zjistili nejlepší je přijet tam brzy po ránu. V 10 hodin dopoledne už přistává dost autobusů s turisty co nerespektují ostatní fotografy ani osobní prostor, dost často musí vlézt do nejužších prostor a celkově (bohužel to musím říci hlavně o některých německých a ruských zájezdech) chovají se jako dobytek (docela mi vadí, když je to historická památka a dají tam cedulky a provazy nevstupovat, tak že se to nerespektuje, každý to omaká a nebo na to leze - pak se strašně diví, když je místní vyhánějí).

Určitě je dobré mít s sebou zásobu vody, jak začne svítit sluníčko, ty kameny se rozpálí a je to solidní výheň. Stůjte pak frontu na nějakou část na sucho, nic příjemného. Kdo má foťák, co vypadá trochu k světu, by se měl připravit na to, že se mu často do ruky dostane cizí fotoaparát, aby pořídil momentku pro turisty... Funguje to i opačně.

S klidem mohu konstatovat, že po dvou hodinách přesunů od místa k místu jsem viděl hodně (bohužel málo). Čas nás začínal tlačit a do areálu se stále valilo více a více lidí. Takže jsme se rozhodli to v letu dokončit a vyrazit na další cestu.

- Osobní poznámka o Knóssu. Pokud jedete na Krétu, tak tohle musíte vidět. Kdyby ne, tak Vám prostě z Kréty bude něco chybět. Pro historiky je to lahůdka, stejně tak pro fotografy (zvládnul jsem 700 fotek). Pokud se v historii moc neorientujete, tak je lepší jet organizovaně s nějakým zájezdem, kde máte českého průvodce. Většinou jsem koukal, že se ty zájezdy spojují s návštěvou v aqua-parku v Heraklionu. Pokud nejste na Krétě na „blint“, tak Vám to delegát určitě bude nabízet.

Cortina

Na mapě to vypadá od Knóssu kousek, ale je to Kréta, takže kopce a kopečky a zákruty a serpentýny. Zhruba po hodině jízdy se tedy dostáváme ke Cortině. Pro ty, kteří ještě trochu tápají proč zde zastavit, uvádím stručný popis.

Historicky hodně zajímavý areál (období opět mínojské v druhé části pak pozůstatky z dob antické okupace ostrova). Za viděnou stojí jednak samotná kupole bývalého chrámu, zákoník vytesaný do zdí, hlediště divadla a další. Je toho celkem opět dost. Vstup s ISICem zdarma. Jinak běžně tuším zase 4 eura na osobu. Parkování dostatek (tady už autobusy tak často nestaví, přitom památka to je zajímavá). V druhé části jsou sochy a zbytky z antického období (jak jsem už psal). Je to skvělá možnost, jak si porovnat vývoj a odlišnosti v architektuře a stavitelství různých kultur. Prohlídku jsme zvládli do hodiny (šlo by to pomaleji, ale čas kvapil a cesta ještě dlouhá). Takže Cortino sbohem a pokračujeme.

Festos

Asi to bude znít divně, ale Festos bych hodnotil jako mnohem důležitější než Knóssos. Sice je Knóssos „více“ zachovalý, ale Festos na mně působil svojí rozlohou jako větší (a pokud se nepletu tak i byl důležitější) a především zde bylo minimum turistů.

Rozhled z areálu do krajiny je super. Idylka na lavičce, kde znavení poutníci odpočívají a pak opět průzkum. Asi nemusím říkat, že mi srdíčko plesalo radostí. Ono jedna věc je se o tom učit a druhá to vidět. To pak to učení dává teprve smysl. Některé věci nám však zůstávají utajeny (dodneška se nerozlouklo k čemu to bylo nebo na co - prostě takové divné „studny“ ve Festu).

Opět pro řidiče: parkoviště je docela velké, příjezdová cesta bez problémů - pár otáček a kopečků. My jsme měli docela štěstí a zastavili jsme opět skoro u vchodu. Vstup - tradičně ISIC zdarma. Areál se nechá za hodinu projít, ale je to opět s rychlým přesun z A do B. Časově jsme to docela zvládali (ještě zbyla malá rezerva - trochu jsem na to v autě šlapal...). Rozloučení s Festosem, nějaké pohledy a hurá dál na cesty - na Matalu. (Bylo asi tak kolem 15 hodiny - to jenom pro zajímavost, aby jste věděli, jak je to časově zvládatelné).

Matala

Tak tady už dám pokoj s architekturou (i když) a budu se věnovat spíše popisu přírody. Už jak jsme se blížili k Matala houstla doprava. Né že by to byla Praha, ale znát to je, zvlášť když předtím jezdíte po silnici skoro pořád sami. Do města přijedete bez problémů. Trochu kříž je s parkováním. Tady říkám zcela jasně, že se vyplatí jet až na konečnou a zaparkovat na placeném parkovišti. Jednak jste skoro u pláže a jednak se nemusíte bát, že dostanete pokutu za nesprávné parkování (řekl bych, že to zrovna tady docela hlídají). 2 eura za parkoviště není zase tolik.

A co že to je na té Matala tak zvláštního? Inu, jedná se o pláž proslulou díky hippies. V 70. letech minulého století se jim tady zalíbilo a rozhodli se zbavit břímě civilizace. Vytesávali si obydlí do skály nad pláží a mořem. Jo, to by se mi taky líbilo, ráno se probudit, hopnout do moře a pak se válet na pláži celý den (chodili tam oblečení nebo ne? □ ...)

Z dálky to vypadá, jako když granátama udělali díry do zdí. Zblízka se lze dostat bezproblémů ke spodnímu patru. Do vyšších to chce zašplhat a místama odvahy a poposkočit. Takže jsem měl i tu odvahy :-). Teď by Vás určitě zajímalo jaké to tam vlastně je uvnitř.

Jeskyně jsou docela malinké. Některé „díry“ mají cosi jako okna a dveře a dokonce i „postel“. Lednici už ale nečekejte! Co byste měli spíše čekat je zápach a odpadky. Někde málo, někde více. Soudím, že to nebude od hipíků, ale od jiných lidí (možná i turistů). Dost ale k jeskyním. Venku na pláži je nádherné moře a výhled na okolní sráz. To stojí za viděnou. Trochu nevýhoda je, že sem jede spousta
Heraklion, Knóssos, Cortina, Festos, Matala,
Kalamaki

lidí, je to „zprofanované“ a je tu hlava na hlavě. Chvilí jsme se brouzdali po pláži, pak jsme sedli do auta a jeli na pořádné koupání na Kalamaki.

- Ještě drobná informace k pláži – pláž má na šířku odhadem kolem 50 metrů, na délku to bude odhadem kolem 400 metrů (neměřil jsem to). Od parkoviště vede dřevěné „molo“ z kterého můžete na pláž sejít nebo po něm dojít až k jeskyním (takže pokud do vody nechcete, není třeba ani zouvat boty). Je zde pár stánků se suvenýry (prodávají se hlavně tématické věci – náramky, korálky – a prodavači jsou stylový hippies...). Pokud se Vám bude něco líbit, zkuste smlouvat – jde to, sice né moc, ale přeci jenom. Navíc když si padnete s prodávajícím do oka, tak se i lecos zajímavého dozvíte.

Kalamaki

Malé městečko pár kilometrů od Mataly, ale je tady úžasný klid. Parkování nikdo neřeší. Nechal jsem to u silnice nad pláží vedle hospůdky. Jestli byla Matala krásná, tak tohle bylo úžasné. Minimum lidí, čisté moře, skvělé vlny, píseček a zátišíčka v malých skalkách u pláže. Ještě zmínka k té hospůdce – běžela tam česká televize. Nejdříve jsem se tomu divil, ale později jsme jich potkali ještě pár. Když jsme mluvili s obsluhou, tak mi řekli, že se tam české zájezdy chodí koukat na fotbal. Je to pro ně kšeft, takže proč by to nedělali...

Na pláži jsme lehli do písku a dali odpočinout tělíčkům po celodenním cestování. Tohle byla tečka za celodenním výletem. Co je super, jsou tu i sprchy na pláži. S klidem říkám, že jsem si tohle místo zamiloval na první pohled. Jo, abych nezapomněl – našli jsme zde zbytky lastur a mušlí atd. Pár jsme jich vzali na památku (na Krétě jich fakt moc nenajdete – teda pokud nevíte kde přesně hledat). Po odpočinku jsme opět nasedli, tentokrát už pouze na cestu zpět do Rethymna. Odjížděli jsme kolem 17:20 +- (pár minut). Cesta zpátky opět přes kopečky a serpentýny.

Když nespěcháte je to fakt super. Panorama jsem si užil jako řidič celý den, ale takhle v předvečer to bylo ještě hezčí, jednak jsou všechny stíny takové měkčí a světlo tolik nedráždí a jednak už se těšíte na odpočinek. Do Rethymna jsme dorazili kolem 19 hodiny (v centru jsem to stríhnul na červenou – ups). U hotelu jsme zaparkovali a vyrazili rovnou na večeři. Pak jsme zvládli ještě krátkou procházku pro nějakého nanuka. Posezení na balkoně jsem moc nedal. Ono to řízení docela vyčerpá a na druhý den jsme naplánovali další cesty.

[\[Ukázat jako slideshow\]](#)

WWW.CESTOVANISVETEM.CZ